

Προγραμματισμός Υπολογιστών με C++

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Γεώργιος Παπαϊωάννου (2013-17)

gerap@aeub.gr

Περιεχόμενο Παρουσίασης

- Περιγραφή:
 - Οι εξαιρέσεις στη C++
 - Δήλωση δικών μας εξαιρέσεων
 - Αναχαίτιση εξαιρέσεων
 - Δημιουργία εξαιρέσεων

- Τελευταία ενημέρωση: Δεκέμβριος 2017

Οι Εξαιρέσεις στη C++

- Και η C++ υποστηρίζει εξαιρέσεις
- Δεν είναι απαραίτητο να κληρονομούν κάποια συγκεκριμένη κλάση, μπορούν να είναι οποιουδήποτε τύπου, ακόμα και κάποιου βασικού (π.χ. int)
- Τις αναχαιτίζουμε κατά τα γνωστά μέσα σε `try {} catch () {}` blocks

Παράδειγμα

```
char safeReadByte(istream & source) {
    try {
        if (!source) throw int(-1);    // πετάμε εξαίρεση
    }
    catch (int e) {                    // εδώ, την πιάνουμε τοπικά
        cerr << "error accessing " << typeid(source).name() << endl;
        throw int (-1);                // και την ξαναπετάμε
    }                                  // Η ροή ελέγχου πηγαίνει αμέσως
    return source.get();                // στο catch του πιο έξω try
}                                       // Δεν εκτελείται η return

int main() {
    try {
        ifstream src = ifstream("mapa.txt");
        safeReadByte(src);
    }
    catch (int ex) {
        cout << "Unable to read" << endl;
    }
}
```

Διαχείριση Πολλαπλών Εξαιρέσεων

```
try {  
    // code here  
}  
catch (int param)  
{  
    cout << "int exception";  
}  
catch (char param)  
{  
    cout << "char exception";  
}  
catch (...⚡)  
{  
    cout << "default exception";  
}
```

Σημαίνει: Πιάσε όλες τις υπόλοιπες εξαιρέσεις που δεν αναφέρονται παραπάνω

Η exception

- Αν επιθυμούμε, μπορούμε να χρησιμοποιούμε ως εξαίρεση αυτή που ορίζει η C++ (κλάση `exception`)
- Μπορούμε επίσης να την επεκτείνουμε:

```
#include <exception>
```

```
class FileException : public exception {  
public:  
    virtual const char* what() const noexcept(true) {  
        return "error accessing stream";  
    }  
}
```

```
char safeReadByte(istream &source) {  
    if (!source)  
        throw FileException();  
    return source.get();  
}
```

Παράγωγες εξαιρέσεις (std)

exception	description
<u>bad_alloc</u>	thrown by new on allocation failure
<u>bad_cast</u>	thrown by dynamic_cast when it fails in a dynamic cast
<u>bad_exception</u>	thrown by certain dynamic exception specifiers
<u>bad_typeid</u>	thrown by typeid
<u>bad_function_call</u>	thrown by empty <u>function</u> objects
<u>bad_weak_ptr</u>	thrown by <u>shared_ptr</u> when passed a bad <u>weak_ptr</u>

exception	description
<u>logic_error</u>	error related to the internal logic of the program
<u>runtime_error</u>	error detected during runtime

Προσδιορισμός των Εξαιρέσεων μιας Συνάρτησης

- Μπορούμε αν θέλουμε, στη δήλωση μιας συνάρτησης η μεθόδου να απαγορεύσουμε να πετάει εξαιρέσεις

```
char unsafeReadByte(istream &source) noexcept(true) // δεν πρέπει να  
                                                    // πετάει εξαίρεση
```

- Είναι σφάλμα να χρησιμοποιούμε το `noexcept(true)` αν:
 - Εσωτερικά η συνάρτηση/μέθοδος καλεί άλλη που πετάει εξαίρεση

Πότε Χρησιμοποιούμε Εξαιρέσεις ⁽¹⁾

- Καταρχήν, σε μεγάλο βαθμό **οι εξαιρέσεις καταλύουν την αναγνωσιμότητα του κώδικα:**
 - Όταν ριχθεί μια εξαίρεση, η ροή ελέγχου φεύγει από τον τοπικό έλεγχο και πηγαίνει στην επόμενη `catch()` που την αναχαιτίζει
 - Αυτή η `catch` μπορεί να είναι πολλά επίπεδα τη `stack` κλήσης συναρτήσεων πιο πάνω
 - Χάνεται η δομημένη μορφή του κώδικα

Πότε Χρησιμοποιούμε Εξαιρέσεις ⁽²⁾

- **Οι εξαιρέσεις είναι ακριβές όταν συμβούν** (~ 20 φορές το κόστος ενός απλού ελέγχου διακλάδωσης) χωρίς να υπολογίσουμε το κόστος της οπισθοδρόμησης της stack (stack unrolling)
- Οι εξαιρέσεις είναι χρήσιμες μόνο όταν η τρέχουσα συνάρτηση:
 - **Δε μπορεί να χειριστεί το συμβάν** (π.χ. δεν έχει αρκετά δεδομένα)
 - Η τρέχουσα συνάρτηση **δεν έχει την αρμοδιότητα να απαντήσει**